

S Â F İ Y Y E T

Saf ve berrak bir anadolu insanı. İyilik ve temizliklerle yoğrulmuş. Kötülükler ve çirkinlikler ona yabancı,oda günah ve kötülöklere yabancı.Onlarla tanışmamış. Tanışma sevdasında da değil. Zira bu durumun,alemini kirleteceğinin farkında. Çünkü kirsiz bir hayatta yetişmişti o. öyle de kalmak ve bunu devam ettirmek istiyordu. uyguladığı gibi uygulatma çabası içerisine de giriyordu.

Yetiştığı çevreden artık farklı bir çevredeydi. Ya çevreyi kendisine uyduracaktı. Buda kısa devrede mümkün değildi. Ama vazgeçmeyecek,devam edecekti. Etmekteydi de...

Ya çevreye kendisi uyacaktı ki,buna da frekansları müsaade etmiyordu. Zıt kutuplar birbirine uyuşmuyor,alışmıyordu.

Veya en güzel bir tarz olan kendine uygun bir çevreyi,bir arkadaş topluluğunu bulacaktı. Öyle de yaptı. Artık onlar ve kendisi de onlar gibi düşünüyor,inanıyor ve yaşıyorlardı. Rahatlamıştı,oda her türlü zahmete rağmen ve de fedakarlığının bir neticesi ve mükafatı olarak...

Hayatı cennetten bir köşe gibi idi. Cennet böyle olmasa da,bu cennet gibiydi.

Safiyet

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Pazar, 26 Eylül 2010 17:23 -

İşte bu Cemil amca;televizyonun büyük bir nimet olduğuna inanıyordu. ancak uygulananıyla tam bir hazırlayıcısı yordu Bunun farkında idi. nıkmet ve insanlığa felaket olarak kullanılı

İnsanlar;hiçbir meseleleri yokmuş,televizyon her problemlerini çözüyormuş gibi karşısına geçerek, sihirlenmişcesine onunla yatıp,onunla kalkıyor ve onunla oturumlarını sürdürüyorlardı.

Bundan muzdaripti Cemil amca. Kendisi hiç seyretmemiş,bakmamıştı. Çünkü o gerçeklerin sevdalısıydı.

Nasıl olmuşsa ısrarla çağırdıkları akrabasına gitmiş,gözü,açık olan televizyondaki bir oyuncuya takılmış,küçük çocuğu da aynısını taklid ederek kendisine göstermişti. yıkılmıştı

...

O gece gördüğü rüya dehşetliydi;

Rüyasında omuzuna dokunan kişiye dönüb baktığında,elinde on dörtlü tabanca ile kendisine sert bakan kişi,alınına dayayıp kurşunları teker teker saymıştı. Kendisi de ölüm durumuyla karşı karşıya iken,bir yandan kelime-i şehadet getiriyor,bir yandan da secdeye kapanıyordu. Artık ölmüştü o ..

Ölümlle beraber uykudan da uyanmıştı Cemil amca. Fakat bu durum kendisini fazlasıyla uyandırmış ve düşündürmüştü.

Safiyet

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Pazar, 26 Eylül 2010 17:23 -

O sebebini biliyordu. Çünkü başka alternatif yoktu buna..

Cemil amca ölürken şehadet getiriyor ve secdeye kapanıyordu. Ya kelime-i şehadet getiremese ve secdeye kapanamadan ruhunu teslim etseydi?

Bize de çok şeyleri anlatıyordu Cemil amca.. İbret..ders..ibret..

Cemil amcanın safiyetine konan nokta dev gibi oluyor ve kendisini yutuyordu. Çünkü onun saflığı,kirliliği kabul etmiyordu.

Bu konuda kendini çok zorluyordu. İçi-dışı birdi. Dışı da içi gibiydi.

Akrabaları sanki yarışa girmişti,onu evlerine davette. Israrla yemeklerini yemesini istiyorlardı.

Yine böyle ısrarlı bir davete icabet etmiş,onları kıramayıp,nur yüzlü arkadaşlarına da bir an evvel kavuşmayı,aklından çıkarmıyordu.

Aaa ,şuna bak!diyen akrabasının sesiyle o tarafa dönen Cemil amca;bu sefer de başka günah sahnesiyle karşılaşmıştı.

Ne olacaktı bu durum? O,günahtan kaçıyor,günah ondan kaçmıyor,ona doğru kaçıyordu. Adeta peşini takib ediyordu.

Safiyet

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Pazar, 26 Eylül 2010 17:23 -

O sıkıntıyla gece gördüğü rüya,onu bir defa daha sarsmıştı.

Rüya da;sert bir çehre ile yanına yaklaşan kişi;sanki tedavi maksadıyla,ameliyat bıçağına benzer oyucu bir şeyle,gözünü oyuyor,yuvarlağını çıkarıyorlardı. Bu acı hale değil yaşayan birisi,gören bile dayanamazdı.

Böyle bir dehşet hali içerisinde iken,uyandı. İlk işi gözlerine bakmak oldu.

Evet. Çok şükür,gözleri yerindeydi,rahatlamıştı...

İkinci bir uyarıya da böyle muhatap olmuştu Cemil amca...

O şimdi üçüncü bir uyarıdan korkuyordu. Ya başına bir felaket daha açılırsa???

Onun başına açılıyordu. Çünkü o temizdi,temiz de gidecekti. Bizim başımıza açılmaması ise,işin vehametinden!.

Zira,küçük cezalar,küçük yerlerde verilir,büyük cezalar büyük yerlerde. Ve büyük yerlerde ve mahkemelerde verilmek üzere tehir edilir.

Sâfiyyet ve hayat da görülen bir demet ibret...

18-6-1997

Safiyet

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Pazar, 26 Eylül 2010 17:23 -

MEHMET ÖZÇELİK